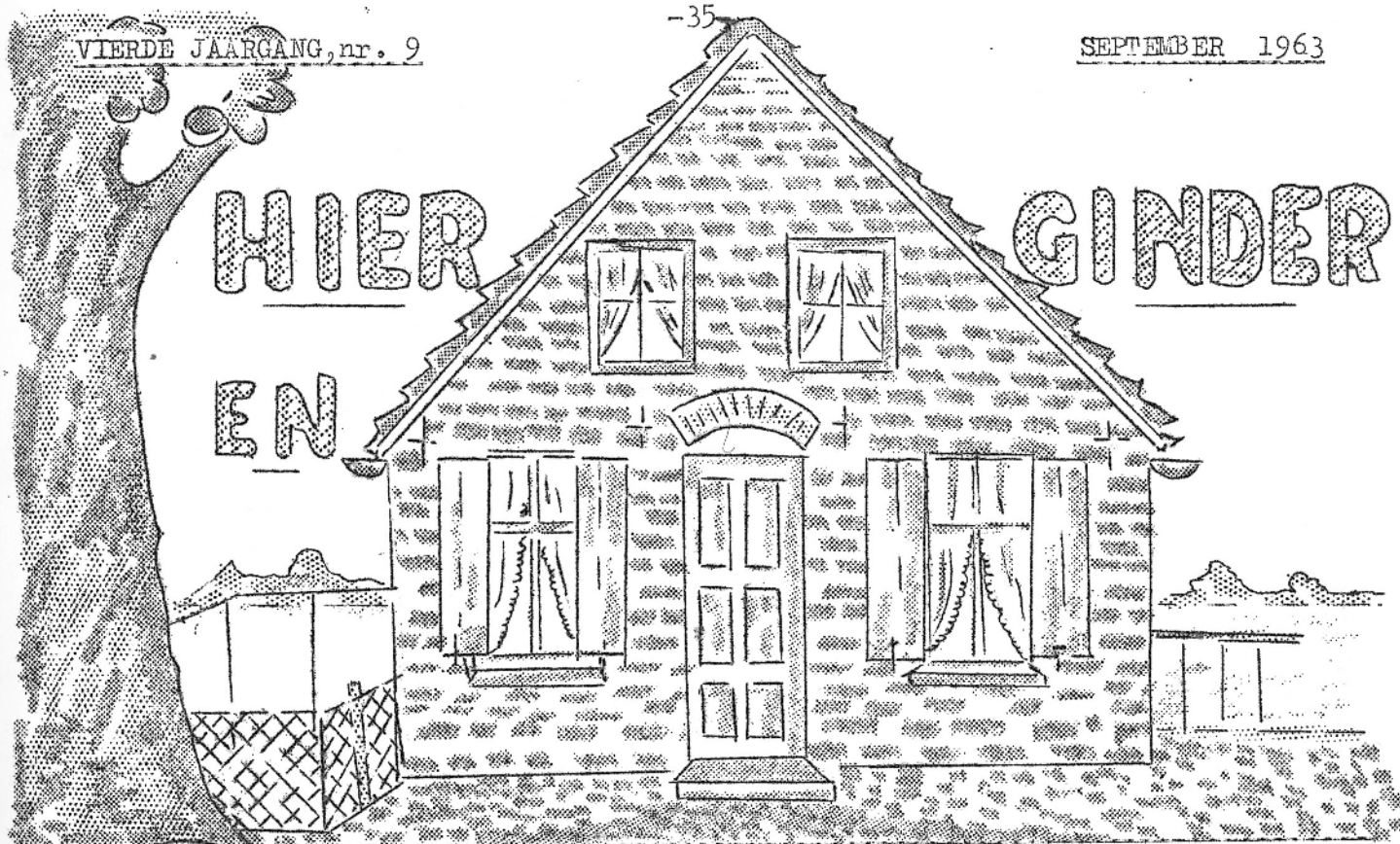

MISSIETHUISFRONT BERGHAREN-HERNEN-LEUR

Giro 1010000

Redactie

A. van Dee
J. van Gee
dw. e.s.

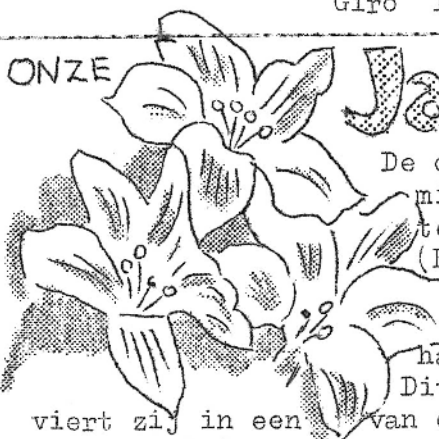
Het huis van pater Buijs is deze keer aan de beurt om in Hier en Ginder te worden vereeuwigd. Het zal pater Buijs en Moeke met tante Stien in Ewijk ongetwijfeld goed doen...

Het aantal abonnementen neemt van maand tot maand toe. Wie dit jaar nog een abonnement neemt, krijgt de nog komende nummers van 1963 gratis. De prijzen luiden nog steeds: f. 1,20 voor Bergharen, Hernen, Leur, f. 2,50 voor post-abonnees in Nederland en f. 3,50 voor postabonnees in het buitenland. Missionarissen krijgen het blaadje vanzelfsprekend gratis.

Toezicht voor VROUWEN

Hernens gymclubleden (getrouwde vrouwen!) maken haar spieren soepel met ballen gooien. De wildste (?) onder haar kon dat té goed, want ze mikte een grote lampbol in het parochiehuis naar heneden. Haar reactie was: "Er zijn langer bollen dan ik er ben" en ze mikte opnieuw in alle vurigheid en een tweede bol werd geraakt, meer ook niet, want deze kon zich nog net hangende houden. We moeten vaststellen, dat Hernense getrouwde vrouwen niet alleen gelaten kunnen worden... toezicht is gewenst...

ONZE Jarige

De oudste van onze missieklanten, zuster Marie Hermina (Hendriks van de Wijnakker) viert op 8 oktober a.s. haar 64e verjaardag.

Dit heuglijke feit viert zij in een van de moeilijkste missiegebieden, welke we momenteel kennen: in Congo. Deze al niet jonge zuster meer wensen we van harte geluk met deze verjaardag en we hopen, dat het haar gegeven zal zijn het zware werk nog vele jaren vol te houden. Haar adres luidt:

Sr. M. Hermina Soeurs Blanches

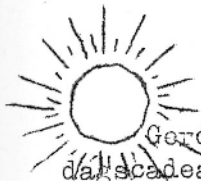
Inst. Virgo Maria

Bukavu b.p. 69 Burhale - Terr. de Watungu par Bukavu - Kivu

Rep. CONGO via Leopoldville

Broeder op de Preekstoel

We hebben ons laten vertellen, dat een BROEDER uit Alverna, die naar de missie in Nieuw-Guinea vertrekt, ten bate van die missie in Hernens kerk heeft gepreikt en f. 225,- inzamelde. Wordt dit misschien een van de vernieuwingen van het tweede Vaticaanse Concilie, dat zondag, 29 september zijn tweede fase in gaat?

Postzegels

Gerda Roggen heeft haar verjaardagscadeau in een wat andere vorm ontvangen dan de meesten gewend zijn. Zij is een verwoed postzegelverzamelaarster en wat kon er deze philateliste beter gestuurd worden dan postzegels? Haar antwoord hierop is als volgt:

"Met plezier heb ik namens 'Hier en Ginder' de aanvulling voor mijn postzegelverzameling van U ontvangen. De temperatuur is hier echter te hoog om elke zegel apart te bekijken. Dit zal pas in de maand oktober kunnen zijn en ik hoop dan in de stille uren er volop van te kunnen genieten.

Wij hebben een vreemde zomer gehad, doorlopend siroccowind, waar men machteloos tegenover staat. In oktober begint ons parochiewerk weer, maar wij beginnen met trieste gedachten: "Wat zal ons dit jaar geven?" Steeds vertrekken er parochianen en ook priesters, zodat onze parochie steeds groter wordt en wij kilometers moeten rijden voor 3 à 4 personen. Gelukkig hebben wij Hollanders courage en houden voor ogen "Je maintiendrai".

Het is heus te ~~warm~~ om het lang te maken en daarom nogmaals hartelijk dank ook voor het blaadje, dat steeds trouw binnenrolt. Het artikel en de foto van pater van Oss met de zusters (krantenknipsel) vond ik prachtig.

Met dankbare groeten..."

Nieuwe Koningin

Het Loo heeft geen koningin meer en daarom -veronderstellen we tenminste- is Moeder Overste van Bergharens klooster overgeplaatst naar Apeldoorn. Deze uit Limburg afkomstige zuster gaat zodeende steeds verder van huis af, maar dat deert haar niet ... In haar plaats komt uit Apeldoorn naar hier Moeder Ferdinandi, die Bergharen wel eens heeft bezocht en vol goede moed is over haar overplaatsing. Van harte welkom...

Apeldoorn zal nu ook weer een Hier en Ginder rijker worden...

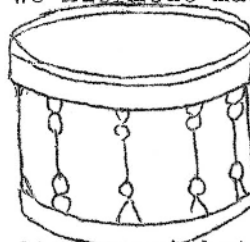
Emigranten

De Bergharense emigrante, Riet Sommerdijk, die in Canada is gehuwd, komt op 2 oktober a.s. naar huis op vacantie. Het zijn niet alleen de missionarissen, maar ook de emigranten, die steeds meer hun oude vaderland niet vergeten kunnen.

Uitmuntend

Je gaat er zo onderhand op rekenen: weer een eerste prijs voor de damesdrumband, die nu dus toch is gepromoveerd naar de afdeling UTMUNTENDHEID. Uitmuntend was vroeger voor ons op school het hoogste wat er te halen was: een tien! Maar de afdeling uitmuntendheid wordt nog overtroffen door een ere-afdeling, dus we zullen daartegen een tien met een griffel moeten gaan zeggen. Die griffel is echter in één jaar niet te halen. Daar zijn twee eerste prijzen voor nodig.

De vele gelukwensen, welke bij de terugkeer in Bergharen werden aangeboden, worden nog achtervolgd door de onze, die we hiermede maar schriftelijk vastleggen.

We brengen ditmaal geen foto's van de dames. Ze moesten er weer eens niet op lijken. Dat riskeren we niet meer. Er stond trouwens een heel mooie foto in de Gelderlander, die we met het krantenartikel aan onze missionarissen zullen toezenden, voorzover we over voldoende kranten de beschikking hebben kunnen krijgen.

Ditmaal zijn onze dames naar Eefde bij Zutphen geweest. Ellie was er niet bij, want zij zat met een glasbeen op een stoel. Maar Mien deed het in de achterhoede alleen opperbest. Lenie voerde de dames weer aan met vaste pas. Vergeet ook niet de twee Annies en de twee Marietjes. Vlak Nellie, Jennie en Gerda ook niet uit. Ook met z'n negenen waren ze heel wat MANs al waren zij allemaal dames.

Oud-inwoners, die als verplegers in Apeldoorn zitten, waren expres voor dit evenement naar Eefde gekomen en leefden zo mogelijk nog meer mee dan wij.

Trouwens ons medeleven schijnt wel zo belangrijk te zijn geweest, dat iemand, die dat afgekeken heeft, er over wilde gaan schrijven. We wachten op zijn artikel of is er te veel schrik voor een reactie? Dat hoeft echt niet, maar wel vonden we het zonde om zelf met een wagen naar Eefde te rijden, terwijl die heel best in de bus gestald had kunnen worden...

De fanfare wil voor de concertwedstrijd op concours in Aalsmeer op zaterdag, 16 november a.s. Kan dit de derde eerste prijs van dit jaar worden? We zijn benieuwd wat het gaat worden. In ieder geval wel succes er mee. Ge kunt nooit weten.....

OP DE BRANDSTAPEL

-37-

Reeds op 16 april j.l. schreef ons pater Verheijen een verhaal, dat we maar steeds wegens overvloed aan copy moesten uitstellen. Ditmaal komt het echter ook aan de beurt.

"Boven mijn brief staat 'Musatfak'. Dit is de kampong, waarbij ik nu woon, een 'buitenpost' in de grote vallei hier. Het is ongeveer het centrum van het gebied, dat ik moet verzorgen. Hier woonde ook één van de grootste opperhoofden van de vallei. Hij heette Harereak. Ik spreek in verleden tijd, want op Goede Vrijdag heeft de man zijn vieze dorp verwisseld voor de feestzalen van het hierboven. Ik hoop tenminste, dat de Goede God hem daar heeft opgenomen. Helaas, hij is ongedoopt gestorven, maar daar hij de missie steeds goed gezind was en jarenlang een zeer pijnlijke reumatiek geduldig heeft gedragen, geloof ik wel, dat de Man van Smarten hem op zijn sterfdag heeft gezegd: 'Heden nog zult ge met Me zijn in het paradijs!' Dat hij in zijn jonge jaren waarschijnlijk heel wat vijanden heeft gepijld of met de speer heeft neergestoken en dat hij zo ongeveer een stuk of 20 vrouwen (Hier is één vrouw 1000 mannen te erg, red.) heeft gehad, is niet zoals het hoort, echter 'vergeef het hem, want hij wist niet wat hij deed,' het is de manier van leven in dit nog totaal 'heidens' gebied, trouwens de aartsvaders uit het Oude Testament waren ook niet van die 'brave jongens' en toch heeft de barmhartige Vader hen de belofte Verlosser gegeven.

Om even vóór vijven werd ik -te laat- gewaarschuwd, dat hij dood was. Toen ik het 'dorpsplein' opliep, hoorde ik direct het gehuil van de vrouwen. Ik moest toen ik bij zijn hut kwam werkelijk de 'jankende' vrouwen opzij duwen om bij hem te komen en te horen of zijn leven inderdaad geëindigd was. Het was geen half uur later of de mannen hadden van boomstammen en takken een soort hele hoge stoel gemaakt. Daar werd hij boven op gezet midden op het dorpsplein. Een stuk rotam werd onder zijn kin en boven hem vastgemaakt, zodat zijn hoofd omhoog bleef en zijn mond dicht. Zijn knieën werden bijeen gebonden en zijn benen over een lat gehangen, zodat hij als het ware met opgetrokken knieën op een troon zat. Men zette hem zijn hoed op (is een soort huzarenmuts, die men hier draagt bij bijzondere gelegenheden) omhing hem met al zijn sieraden en stalde al zijn

heilige stenen en schelpenbanden rondom hem. Van alle kanten kwamen de mannen en vrouwen per dorpsgroep aan twee dagen lang. Ieder smeerde zich in met modder. Wanneer er weer een nieuwe groep kwam, werden klaagzangen en rouwliederen aangeheven. Een paar van zijn vrouwen zag ik over de grond kruipen door modder en varkensdrek. Enkel en sneden uitzinnig van rouw een stuk van hun oorschelp af, bij een paar kinderen sneed men de vingerkootjes af. Hiervan komt het, dat haast iedere vrouw hier in de vallei maar drie of vier vingers heeft en 7 of 6 'stompjes.' Direct na de dood en gedurende de nu verlopen dagen slachtte men varkens. Totaal tot nu toe een 50 tot 60. Zondagmiddag, het was Pasen, omstreeks 4 uur richtte men een brandstapel op en nadat men het lijk met varkensvet had ingesmeerd, werd de dode samen met een varken verbrand. Men kent

hier geen begrafenis. Ik schat, dat er een 2500 mensen bij de verbranding waren."

Tot zover de 'uitvaart' van een inlands opperhoofd.

Burgerlijke Stand

GEBOREN:

8 sep.: Hermans, Wilhelmina M.E. Bhrn. vader: G.B., moeder: Bernts, E.M.

13 sep.: v. Duifhuizen, Johanna L.G. Hernen vader: A.P., moeder: v.d. Wielen, L.A.

14 sep.: Tax, Maria A.A. Bergharen vader: J.M., moeder: Janssen, G.W.

OVERLEDEN: 6 sep.: Buijs, Joanna W., 79 j., Bergharen, wed. v. Kersten, A.J.

ONDERTROUWD: v. Boekel, Johannes J., 24 jaar, Bergharen en v.d. Hurk, Antonia J., 22 jaar te Horssen;

v. Kruijsbergen, Johannes Th., 33 j., Dreumel v. Haandel, Geertruda H., 30 j., Bergharen;

Loeffen, Johan L., 35 j., Bergharen en v. Baal, Elisabeth A., 31 j., Ottersum;

v. Duifhuizen, Antonius W., 28 j., Hernen en Rutten, Maria J., 26 j., Wijchen (leste duif...

GETROUWD:

20 sep.: de Groot, Jacobus B. Wijchen en Coppes, Gerarda S. te Bergharen

GEBOREN:

op de Wijnakker te Hernen

EEN DRIELING

namen niet bekend, moeder: 'n koe...

WIST U

-38-

(Wij) water

dat vele lezers er op zitten te kijken of de rubriek WIST U weer terug komt?

dat deze enige malen is vervangen door andere rubrieken, die het WIST U-nieuws net zo goed hebben gebracht?

dat de toneelvereniging "De Gezelligheid" te Bergharen in studie heeft genomen het toneelstuk BOERIN en dit hoopt te brengen op 15 en 22 december?

dat iemand in een zijstraat van de Breekwagen voor een dochttertje, dat de bof had, de veearts belde in plaats van de dokter?

dat na een E.H.B.O.-oefenavond een dokter met een muldersjas en een mulder met een doktersjas naar huis ging?

dat de voetbal in de competitie weer is gaan rollen en Hernani drie maal achtereen ten onder ging met 5-1, 8-0 en 0-1 tegen resp. Altforst, Beu- ningen en de Woezik?

dat de oorzaak hiervan gezocht moet worden in te weinig trainen?

dat Uni het iets maar niet veel beter doet, want tegen Weurt werd met 2-1 en tegen Heteren met 4-1 verloren, terwijl er gelukkig wat verbetering kwam, toen j.l. zondag met 1-0 tegen Puiflijk werd gewonnen? Alleen dient men er meer op te letten, dat niemand van de sokken wordt geschopt...

dat we een geheel nieuwe verbinding hebben gekregen tussen Bergharen en Batenburg doordat de Schaarse brug door een veel grotere werd vervangen?

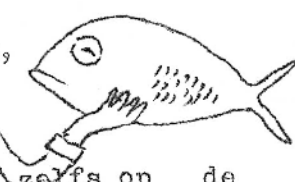
dat we dit wel erg toejuichen, omdat we daardoor een verbinding met een stad hebben gekregen?

dat de vissers -dit ter geruststelling voor pater Verheijen, die het er ook al niet mee eens was- eindelijk na maandenlange strijd er in geslaagd zijn het viswater -de Nieuwe Vattering- terug te krijgen?

dat het verhaal hierover, dat U in de krant hebt kunnen lezen, weer ingezameld zal worden om het onze missionarissen toe te zenden?

dat missionarissen, vooral die op vakantie zijn, gekenschetst worden als aparte mensen?

dat Hier en Ginder zelfs op de preekstoel verbasterd wordt doordat er Hier en GISTEREN van werd gemaakt? Ginder weten ze echter wel beter...

Vorige keer schreef ons zuster Hilaria, dat ze -terwijl ze in Bussum was- niet terug zou keren naar Noorwegen voordat ze Hernen en Bergharen had bezocht. Welnu ze heeft woord gehouden en heeft van 15 tot 18 september in Hernen in haar ouderlijk huis vertoefd. En na een seintje van de familie waren ook wij present om de zuster te begroeten. En die zuster had er op gerekend, want ze gaf ons een heel mooi souvenir, dat we bijzonder op prijs hebben gesteld.

Als U intussen hebt geconstateerd, dat het in die dagen Wijchense kermis was, dan kunt U zich voorstellen, dat er hevig op los is getwist. De kermis was er goed mee, dat hebben we wel gehoord...

De komst van de zuster werd thuis met zorg voorbereid. Op het laatste moment werd ontdekt, dat het wijwatersvaatje nog niet gevuld was. Gauw even de fles met wijwater nemen, maar... die was nergens te vinden. Die heeft Wim zeker weer weg gezet, maar Wim wist van niets. Zou ik dan maar.... of nee... och wat kan het ook schelen, de zuster merkt er toch niks van... zou ik er maar gewoon water in doen, het is toch gebed bedoeld... ze merkt er toch... offe... nee ik doe het ook niet... van binnen begon er wat mee te spreken... eigenlijk kun je zo'n zuster niet be... nog maar even zoeken. Antonius kwam er aan te pas en die goeie vriend hielp een.. Was me dat een opluchting...

We hoorden later van de zuster, dat ze het toch wel gemerkt zou hebben... Ze was overigens buitengewoon in haar schik met de vakantie in Nederland en met een licht Noors accent vertelde ze honderd uit. Voor het eerst sinds 25 jaar had ze weer op een fiets gezeten, maar op dat drukke verkeer had ze het niet erg gemunt.

Bij haar terugkeer in Noorwegen over 'n paar weken zal ze weer honderd uit vertellen, maar dan met een licht Hernens accent...

De drie

De drie missionarissen, die thuis zijn, maken het vallen best. Pater Ponjé is nu in Rome, pater van Haandel gaat er 15 oktober heen, omdat zijn Apostolisch Prefect, die het vorig jaar in Bergharen was, door de Paus tot bisschop wordt gewijd en pater van Oss maakt zich gereed om op 12 oktober weer naar Australië te vertrekken. Onderweg schrijft hij een dankartikel voor Hier en Ginder...